

॥ १९॥ २०॥ २१॥ २२॥ २३॥ २४॥ २५॥ २६॥ २७॥ २८॥ २९॥ ३०॥ ३१॥ ३२॥ ३३॥ ३४॥ ३५॥ ३६॥ ३७॥ ३८॥ ३९॥ ४०॥ ४१॥ ४२॥ ४३॥ ४४॥

पार्षतः प्रययौ तत्र यत्र राजा सुयोधनः ॥ माद्रौ पुत्रौ ततः शूरौ व्यतिक्रम्य महारथौ ॥ १९ ॥ धृष्टद्युम्नस्तव सुतं वारयामास सायकैः ॥ तमविध्यदमेयात्मा तव पुत्रो ह्य
मर्षणः ॥ २० ॥ पांचाल्यं पंचविंशत्या प्रहस्य पुरुषभः ॥ ततः पुनरमेयात्मा तव पुत्रो ह्यमर्षणः ॥ २१ ॥ विध्वाननादपां चाल्यं षष्ठ्या पंचभिरेव च ॥ तथास्य सशरं
चापं हस्तावापंचमारिष ॥ २२ ॥ क्षुरप्रेण सुतीक्ष्णेन राजा चिच्छेद संयुगे ॥ तदपास्य धनुश्छिन्नं पांचाल्यः शत्रुकर्शनः ॥ २३ ॥ अन्यदा दत्तवेगेन धनुर्भारसहं न
वं ॥ प्रज्वलन्निवेगेन संरंभाद्बुधिरक्षणः ॥ २४ ॥ अशोभत महेष्वासो धृष्टद्युम्नः कृतव्रणः ॥ संपंचदश नाराचान् श्वसतः पन्नगानिव ॥ २५ ॥ जिघांसुर्भरतश्रेष्ठं
धृष्टद्युम्नो व्यपास्तजन् ॥ तेवमहेमविकृतं भित्वा राज्ञः शिला शिताः ॥ २६ ॥ विविशुर्वसुधां विगात्कं कर्वाहिणवा ससः ॥ सोतिविद्धो महाराज पुत्रस्तेति व्यराजत ॥
॥ २७ ॥ वसंतकाले सुमहान् प्रफुल्लइव किंशुकः ॥ स छिन्नवर्मानां राचप्रहारैर्जरीकृतः ॥ २८ ॥ धृष्टद्युम्नस्य भेदेन क्रुद्धश्छेदकामुकं ॥ अथैनं छिन्नधन्वा
नन्तरमाणो महीपतिः ॥ २९ ॥ सायकैर्दशभीराजन् भ्रुवोर्मध्ये समार्षयत् ॥ तस्य तेऽशोभयन्वक्त्रं कर्मरिपरिमाजिताः ॥ ३० ॥ प्रफुल्लं पंकजं यद्वद्धमरामधुलिप्स
वः ॥ तदपास्य धनुश्छिन्नं धृष्टद्युम्नो महामनाः ॥ ३१ ॥ अन्यदा दत्तवेगेन धनुर्भङ्गांश्च षोडश ॥ ततो दुर्योधनस्याश्वान् हत्वा सुतंच पंचभिः ॥ ३२ ॥ धनुश्छेदभ
हेन जातरूपपरिष्कृतं ॥ रथं सोपस्क रंछत्रं शक्तिखड्गं दध्वजं ॥ ३३ ॥ भह्यैश्छेददशभिः पुत्रस्य तव पार्षतः ॥ तपनीयां गदं चित्रं नागं मणिमयं शुभं ॥ ३४ ॥
ध्वजं कुरुपतोश्छिन्नं दददशुः सर्वपार्थिवाः ॥ दुर्योधनं तु विरथं छिन्नवर्मा युधरणे ॥ ३५ ॥ आतरः पर्यर्क्षंत सोदरा भरतर्षभ ॥ तमारोप्य रथे राजदंढधारो जनाधि
पः ॥ ३६ ॥ अपाहरद संभ्रांतो धृष्टद्युम्नस्य पश्यतः ॥ कर्णस्तु सात्यकिं जित्वा राजगृहीमहाबलः ॥ ३७ ॥ द्रोणं हतारमुग्रेषु ससारामिमुखोरणे ॥ तं पृष्ठतो भ्रयात्तू
र्णशैने यो वितुदञ्छरैः ॥ ३८ ॥ वारणं जघनोपाते विषाणाभ्यामिव द्विपः ॥ सभारतमहानासीद्योधानां सुमहात्मनां ॥ ३९ ॥ कर्णपार्षतयोर्मध्ये त्वदीयानां महा
रणः ॥ नपांडवानां नास्माकं योधः कश्चित्पराङ्मुखः ॥ ४० ॥ प्रत्यदृश्यतः कर्णः पंचालां स्वरितो ययौ ॥ तस्मिन् क्षणे नरश्रेष्ठ गजवाजि जनक्षयः ॥ ४१ ॥ प्रादु
रासीदुभयतोरान्मध्यगते हनि ॥ पंचालास्तु महाराज त्वरिता विजिगीषवः ॥ ४२ ॥ ते सर्वेभ्यद्रवन्कर्णपतत्रिण इव द्रुमं ॥ तांस्तथाधिरथिः क्रुद्धो यतमानान्मन
स्विनः ॥ ४३ ॥ विचिन्वन्निववाणौ धैः समासादयदग्रान् ॥ व्याघ्रकेतुं सुशर्माणं चित्रं चोग्रायुधं जयं ॥ ४४ ॥